

kernevåbenedrustning samt om en traktat om almindelig og fuldstændig *nedrustning* under effektiv international kontrol.

Traktaten berører ifølge *artikel VII* ikke staternes ret til at indgå regionale *aftaler om atomfri zoner*.

I *artikel VIII, IX og X* indeholdes bestemmelser om *ændring* af traktaten, om *tiltrædelse og ikrafttræden* og om deltagernes mulighed for at *træde tilbage* m. v.

Ministeren for nedrustningsspørgsmål gav i sin fremsættelse en fremstilling af traktatens tilblivelseshistorie. Der havde herunder — ud over øst-vest uenigheden — aftaget sig en konflikt mellem atommagter og ikke-atommagter.

Efter at udkast forelå, havde en række ikke-atommagter fremsat kommentarer, kritiske bemærkninger og egentlige ændringsforslag. Det måtte dog erkendes, at det ikke var lykkedes de pågældende lande at få gennemført væsentlige ændringer.

Fremsættelsen indeholdt en redegørelse for ikke-atommagternes vigtigste forslag og indvendinger.

Hvad ikke-atommagternes krav om *sikkerhedsgarantier* angik, var det regeringens opfattelse, at sikkerhedsrådets resolution af 19. juni 1968 og den erklæring, som blev afgivet i tilslutning hertil af USA, Sovjetunionen og Storbritannien betegnede det under de herskende politiske forhold bedst opnåelige. (De nævnte to dokumenter er optrykt som bilag til forslaget).

Ministeren fandt, at traktaten måtte tillægges helt afgørende betydning for en fortsættelse af de internationale afspændingsbestræbelser og var et betydningsfuldt skridt hen imod den internationale rustningskontrol, der var betingelsen for påbegyndelsen af almindelig og fuldstændig nedrustning.

Forslaget blev i folketinget modtaget med velvilje fra alle sider. Alle fandt, at traktaten var udtryk for et glædeligt fremskridt i afspændingsbestræbelserne og et skridt mod kontrollen med kernevåben, selv om flere ordførere udtalte skuffelse over, at det ikke var lykkedes at nå videre.

Forslaget vedtoges enstemmigt ved 2. behandling.

2. Folketingsbeslutning om nedsættelse af et udvalg til modtagelse af oplysninger angående arbejdet med rationalisering af statsadministrationen. (*Ib Thyregod, Poul Dam, Lysholt Hansen, Svend Haugaard og Poul Schlüter*). [A. sp. 1027. C. sp. 13].